

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 20.034 van 6 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 6 december 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving van 4 december 2008 en van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 4 december 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 december 2008 om 9.00 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER .

Gehoord de opmerkingen van advocaat JD HATEGEKIMANA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de stukken van het dossier heeft verzoekster op 23 oktober 2008 een eerste asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd afgewezen. Op 4 december 2008 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in. Dezelfde dag wordt beslist deze aanvraag niet in overweging te nemen. Aan verzoekster worden een beslissing tot terugdrijving en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats betekend. De terugdrijving is bepaald op 6 december 2008 om 13.00 uur.

2. Verweerder werpt bij wege van exceptie de onontvankelijkheid van het beroep op wegens het niet vermelden van de beslissingen waartegen het beroep is gericht, op straffe van nietigheid voorgeschreven door artikel 39/69, §1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Er kan evenwel op grond van de wetgenese niet worden besloten dat het minste verzuim of onregelmatigheid bij het naleven van deze pleegvorm tot (absolute) nietigheid van de akte moet leiden. Veeleer kan worden aangenomen dat de wetgever deze pleegvorm heeft opgelegd met het oog op het bereiken van een bepaald normdoel. Deze op straffe van nietigheid voorgeschreven pleegvorm strekt er toe op onbetwistbare wijze het voorwerp van het beroep te bepalen, ten einde de verwerende partij toe te laten de draagwijdte van het beroep af te lijnen en alzo haar recht van verdediging te vrijwaren. Dit impliceert dat het niet in acht nemen van deze pleegvorm slechts tot nietigheid zal leiden als door dit verzuim het voorwerp van het beroep niet of slechts zeer moeilijk zou kunnen worden geïdentificeerd of een behoorlijke procesvoering zou zijn bemoeilijkt of onmogelijk zou zijn gemaakt.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de bestreden beslissingen waarop het kenmerk van verweerder voorkomt. Deze was aldus in staat zijn verweer terdege voor te bereiden. Het door de wetgever beoogde normdoel van deze pleegvorm is derhalve bereikt.

De exceptie wordt verworpen.

3.1. Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Te dezen beperkt de Raad zich, inzonderheid wegens het uiterst korte tijdsbestek waarbinnen uitspraak gedaan moet worden, tot het onderzoek van de wettelijke voorwaarde dat ernstige middelen moeten worden aangevoerd.

3.2. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 51/4 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens verwijt zij een manifeste beoordelingsfout en een machtsoverschrijding of ("ou") machtsafwendingsfout.

3.3. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, volstaat het niet allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar bovendien moet nog genoegzaam worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft miskend.

Te dezen beperkt verzoekster er zich toe omtrent voormeld artikel 51/4 te stellen dat ten onrechte voor de behandeling van de tweede asielaanvraag het Nederlands werd aangewend daar waar voor de eerste aanvraag dit het Frans was.

Verzoekster vergist zich. Blijkens de stukken van het administratief dossier, in het bijzonder de beslissing "*refus de prise en considération d'une déclaration de réfugié*" van 4 december 2008, is het onderzoek van haar tweede asielaanvraag in het Frans geschied.

Het middel is niet dienstig.

De vaststelling dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden als bepaald in voormeld artikel 39/82, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Omtrent de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats is de Raad onbevoegd. Luidens artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling tegen een maatregel van vrijheidsberoving immers enkel beroep instellen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 6 december 2008 door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

dhr. J. HUYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

J. HUYS.

F. HOFFER

